

Naar Kvægepest er udbrudt, skal Indenrigsministeren kunne paabyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt saaledes, at Samtved imellem Beboerne af samme og de udenfor boende afstæres, dog kun i et saadant Omfang, som findes nødvendigt for at hindre Smittens videre Udbredelse. Vedkommende Politimester kan dog i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paabyder da de Forsigtighedsregler, der blive at iagttage, bl. a. i Retning af behørig Desinfektion.

Naar Dksens ondartede Lungesyge eller Mund- og Nøbhyge maatte have vundet betydeligere Udbredelse i en Egn, skal Indenrigsministeren kunne udstede Forbud imod, at levende Kvæg saa vel som Hø, Halm eller Gødning bortføres fra Egnen.

vedtoges uden Afstemning.

§ 7 (se Tillæg A., Sp. 1775—76)

vedtoges uden Afstemning.

2) Endringsforslag under Nr. 8 til § 8 af Udvalget:

§ 4de Stykke, 2den Linie, forandres Tallet „6“ til „5“.

vedtoges med 40 Stemmer mod 1.

Endringsforslag under Nr. 9 var taget tilbage.

3) Endringsforslag under Nr. 10 til samme Paragraf af Breinholt, Raben samt subsidært Caspersen og P. R. Pedersen:

§ Paragraffens 8de Stykke, 2den Linie, forandres Ordet „Halvdelen“, hvor det først forekommer, til Tallet: „ $\frac{2}{3}$ “, mens det næstpaafølgende ligelydende Ord „Halvdelen“ forandres til Tallet: „ $\frac{1}{3}$ “.

forkastedes med 24 Stemmer mod 18.

§ 8 med de vedtagne Endringer, saalydende:

Opstaar der Fodmodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dksens ondartede Lungesyge, Kvægepest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Biskhed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme, Mund- og Nøbhyge eller miltbrandartet Nøsen, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister,

naar saadant skønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er besængt med Snive eller Springom, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærhygiens eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Biskhed i Sagen.

Er en Hestebesætning paa Grund af Mistanke om Snive bleven affærret, kan Ejeren forlange, at der inden 5 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Afspærringens Ophør eller Nedslagning af det mistænkte Dyr.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Ejeren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en eksamineret Dyr læge til at være til Stede ved Obduktionen og deltage i Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskel herom imellem Dyr lægerne, afgøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taksere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{2}{3}$ af den nævnte Sum.

Saafernt Ejeren selv ved sit Forhold maaatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paa gældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Taksationen og Nedslagningen udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen paa Bandet af Amtsrepartitionsskatten, i Riksdenshavnen og de øvrige Købstæder af Kommunens